

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 389/2012

af 2. maj 2012

om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet ⁽³⁾ foreskriver et fælles system, hvorved medlemsstaterne med henblik på at sikre den korrekte anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet og at bekæmpe unddragelse i forbindelse med punktafgifter og deraf følgende forvriddinger på det indre marked bistår hinanden og samarbejder med Kommissionen. Der er behov for at foretage en række ændringer af forordningen på baggrund af den opnåede erfaring og den seneste udvikling. I betragtning af antallet af nødvendige ændringer bør forordningen erstattes af hensyn til klarheden.

(2) Gennemførelsen af det indre marked kræver fortsat et system for administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet omfattende alle aspekter af lovgivningen vedrørende anvendelsen af punktafgifter på varer omhandlet i artikel 1 i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter ⁽⁴⁾.

(3) Af hensyn til effektivitet, hastighed og omkostninger er det vigtigt, at elektronisk fremsendelse fremmes i forbindelse med udveksling af oplysninger. I betragtning af visse anmodningers repetitive karakter og den sproglige mangfoldighed i Unionen er det vigtigt at sikre, at der i stigende grad anvendes standardformater i forbindelse med udveksling af oplysninger, således at anmodninger om oplysninger kan imødekommes hurtigere. Disse krav kan bedst opfyldes via den mere systematiske anvendelse af det edb-system, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser ⁽⁵⁾. Systemet giver nu bredere muligheder end på det tidspunkt, hvor forordning (EF) nr. 2073/2004 trådte i kraft, og vil fortsat blive udviklet. Det bør derfor kræves, at medlemsstaterne benytter det i størst muligt omfang.

(4) Udveksling af oplysninger i forbindelse med punktafgifter er nødvendig i meget stor udstrækning for at skabe et reelt billede af visse personers punktafgiftsforhold, men samtidig har medlemsstaterne ikke frihed til at »fiske efter oplysninger« eller anmode om oplysninger, der sandsynligvis ikke vil være relevante for en bestemt persons, gruppes eller personkategoris punktafgiftssituation.

(5) Med henblik på korrekt koordinering af oplysningsstrømme er det nødvendigt at bevare bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2073/2004 for så vidt angår et enkelt kontaktpunkt i hver medlemsstat. Da det af hensyn til effektiviteten kan blive nødvendigt med en mere direkte

⁽¹⁾ Udtalelse af 29. marts 2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 68 af 6.3.2012, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 359 af 4.12.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.

kontakt mellem myndigheder og embedsmænd i medlemsstaterne, bør bestemmelserne om uddelegering og udpegelse af kompetente embedsmænd også bevares.

- (6) Med henblik på at gøre de nødvendige oplysninger tilgængelige til tiden bør de bestemmelser i forordning (EF) nr. 2073/2004, der kræver, at den bistandsøgte myndighed handler hurtigst muligt og senest inden for en vis tidsfrist, bevares. Den tidsfrist for tilvejebringelse af information, der allerede er gældende for den bistandsøgte medlemsstat, bør imidlertid være kortere end standardtidsfristen.
- (7) For at sikre en effektiv overvågning af punktafgiftsprocedurerne ved grænseoverskridende varebevægelser er det nødvendigt fortsat at give medlemsstaterne mulighed for at foretage samtidige kontroller og for tilstedeværelse af embedsmænd fra en medlemsstat på en anden medlemsstats område inden for rammerne af det administrative samarbejde.
- (8) Vanskeligheder ved at meddele administrative afgørelser og foranstaltninger på tværs af grænserne bør fortsat løses ved at bevare bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2073/2004 på dette område.
- (9) For at bekæmpe svig effektivt bør bestemmelserne om udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning bevares. For at lette en sådan udveksling bør de kategorier af oplysninger, der udveksles obligatorisk, specificeres.
- (10) Medlemsstaterne bør fortsat kunne udveksle oplysninger på frivillig basis, som måtte være nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, hvis oplysningerne falder uden for de kategorier af oplysninger, der udveksles automatisk.
- (11) Feedback er et passende middel til at sikre, at kvaliteten af de udvekslede oplysninger fortsat forbedres. En ramme for afgivelse af feedback bør derfor indføres.
- (12) Medlemsstaternes elektroniske lagring af visse specificerede oplysninger om godkendelsen af erhvervsdrivende og afgiftsoplæg er afgørende for, at punktafgiftssystemet kan fungere korrekt, og for bekæmpelse af svig. Den giver mulighed for hurtig udveksling af sådanne oplysninger mellem medlemsstaterne samt for automatisk adgang til oplysningerne. Dette kan opnås ved at anvende de oplysninger, der allerede findes i de nationale computerbaserede punktafgiftssystemer, foretage en risikoanalyse, som forbedrer de oplysninger, der foreligger nationalt om de erhvervsdrivende, der håndterer punktafgifter, og deres punktafgiftspligtige varers bevægelser i Unionen samt inddragelse af en række oplysninger om skattepligtige personer og deres transaktioner. Eftersom procedurerne for fastlæggelse eller inddrivelse af punktafgifter og forældelsesfristerne og andre tidsfrister er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, bør der for at sikre en effektiv gensidig bistand i forbindelse med anvendelsen af lovgivningen på punktafgiftsområdet i grænseoverskridende situationer fastsættes en minimumsperiode, hvori hver medlemsstat bør lagre disse oplysninger.
- (13) For at sikre, at de oplysninger, der lagres i de elektroniske databaser, er pålidelige, bør der fastsættes regler for deres regelmæssige opdatering.
- (14) De erhvervsdrivende bør hurtigt kunne foretage den nødvendige kontrol af de punktafgiftspligtige varers bevægelser. De bør have mulighed for at få bekræftet gyldigheden af punktafgiftsnumrene elektronisk via et centralt register, der forvaltes af Kommissionen, og som forsynes med de oplysninger, der foreligger i de nationale databaser.
- (15) Nationale regler om bankhemmelighed kan hæmme effektiviteten af de mekanismer, der er omtalt i denne forordning. Medlemsstaterne bør derfor ikke kunne nægte udlevering af oplysninger udelukkende på baggrund af sådanne regler.
- (16) Denne forordning bør ikke have indvirkning på andre foranstaltninger, der er vedtaget på EU-plan, og som bidrager til at bekæmpe uregelmæssigheder og svig i forbindelse med punktafgifter, men bør derimod supplere dem.
- (17) Af klarhedshensyn er det nyttigt at bekræfte i denne forordning, at såfremt oplysninger eller dokumenter indhentes med tilladelse eller efter anmodning fra en retsinstans, bør retsinstansen give tilladelse til, at oplysningerne eller dokumenterne meddeles den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, hvis en sådan tilladelse er påkrævet i henhold til lovgivningen i den meddelende medlemsstat.
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ er bestemmende for medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ er bestemmende for Kommissionens behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning.

(¹) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(²) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (19) Udveksling af oplysninger med tredjelande har vist sig nyttige for en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet og bør derfor bevares. Direktiv 95/46/EF fastsætter specifikke betingelser for den systematiske meddelelse af oplysninger til tredjelande, som medlemsstaterne har pligt til at anvende.
- (20) Med henblik på effektiv anvendelse af denne forordning kan det være nødvendigt at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved direktiv 95/46/EF, særlig rettighederne i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21, for at beskytte medlemsstaternes væsentlige økonomiske og finansielle interesser, når der samtidig henses til potentielle tab af indtægter og den væsentlige betydning, som oplysninger, der er omfattet af denne forordning, har for en effektiv bekæmpelse af svig. Da det er nødvendigt at sikre bevismateriale i tilfælde af mistanke om skattemæssige uregelmæssigheder eller svig og forhindre forstyrrelser i forbindelse med den korrekte vurdering af overholdelsen af lovgivningen på punktafgiftsområdet, kan det være nødvendigt at begrænse den registeransvarliges forpligtelser og den registreredes rettigheder vedrørende videregivelse af oplysninger, adgang til oplysninger og offentliggørelse af behandlingsoperationer i forbindelse med udvekslingen af personoplysninger i henhold til denne forordning. Medlemsstaterne bør have pligt til at anvende sådanne begrænsninger, hvis de er nødvendige og forholdsmæssigt afpassede.
- (21) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af visse artikler i denne forordning og beskrive hovedkategorierne af oplysninger, der kan udveksles af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽¹⁾.
- (22) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af sådanne gennemførelsesretsakter, eftersom disse retsakter er af generel karakter som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 182/2011.
- (23) Det er nødvendigt at overvåge og evaluere denne forordnings funktion. Der bør fastlægges bestemmelser for medlemsstaternes indsamling af statistikker og andre oplysninger samt for Kommissionens udarbejdelse af regelmæssige rapporter.
- (24) Målet for denne forordning, nemlig forenkling og styrkelse af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, som kræver en harmoniseret fremgangsmåde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den krævede ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med

nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (25) I denne forordning respekteres de grundlæggende rettigheder og følges de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8). På baggrund af de begrænsninger denne forordning fastsætter, vil behandlingen af sådanne oplysninger inden for rammerne af denne forordning ikke være mere vidtrækkende, end hvad der er nødvendigt og rimeligt for at beskytte medlemsstaternes legitime beskatningsinteresser.
- (26) Forordning (EF) nr. 2073/2004 bør ophæves.
- (27) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og har vedtaget en udtalelse⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

- I denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de kompetente myndigheder, der i medlemsstaterne er kompetente med hensyn til anvendelsen af lovgivningen på punktafgiftsområdet, skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen for at sikre overholdelse af denne lovgivning. Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, der skal sætte medlemsstaternes kompetente myndigheder i stand til at samarbejde og udveksle oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, ad elektronisk vej eller på anden måde.
- Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager.
- Den berører ikke opfyldelsen af mere vidtrækkende forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre juridiske instrumenter, herunder eventuelle bilaterale eller multilaterale aftaler.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved

- »kompetent myndighed«: den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Udtalelse af 18. januar 2012.

- 2) »bistandssøgende myndighed«: det centrale forbindelseskontor eller ethvert forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 3) »bistandssøgt myndighed«: det centrale forbindelseskontor eller ethvert forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 4) »punktafgiftsmyndighed«: ethvert kontor, hvor de formaliteter, der er fastsat i reglerne om punktafgifter, kan opfyldes
- 5) »hændelsesspecifik automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger med en foruddefineret struktur vedrørende en hændelse af interesse, efterhånden som oplysningerne bliver tilgængelige, med undtagelse af udveksling af den form for oplysninger, der er omhandlet i artikel 21 i Rådets direktiv 2008/118/EF
- 6) »regelmæssig automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger med en foruddefineret struktur, som sker med forud fastsat regelmæssighed
- 7) »spontan udveksling«: meddelelse af oplysninger uden forudgående anmodning til en anden medlemsstat, som ikke er omfattet af nr. 5) eller 6) eller af artikel 21 i direktiv 2008/118/EF
- 8) »edb-system«: edb-system til kontrol af bevægelserne af punktafgiftspligtige varer som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser ⁽¹⁾
- 9) »person«: en fysisk person, en juridisk person, enhver sammenslutning af personer, som ikke er en juridisk person, men som i henhold til EU-retten eller national ret anerkendes at have rets- og handleevne, og enhver anden retlig konstruktion uanset art og form, med eller uden status som juridisk person
- 10) »erhvervsdrivende«: en person, der som led i sit erhverv er involveret i aktiviteter, der er omfattet af lovgivningen på punktafgiftsområdet, uanset om vedkommende har tilladelse til dette eller ej
- 11) »ad elektronisk vej«: brug af enhver form for udstyr til elektronisk behandling, herunder transmission og komprimering, og lagring af data, herunder det edb-system, der er defineret i nr. 8)
- 12) »punktafgiftsnummer«: det identifikationsnummer, som medlemsstaterne tildeler erhvervsdrivende og lokaler i forbindelse med punktafgifter til brug for de registre, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra a) og b)
- 13) »bevægelse af punktafgiftspligtige varer i Unionen«: bevægelse mellem to eller flere medlemsstater af punktafgiftspligtige varer omfattet af punktafgiftssuspension i henhold til kapitel IV i direktiv 2008/118/EF eller af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug, i henhold til kapitel V, afdeling 2, i direktiv 2008/118/EF
- 14) »administrativ undersøgelse«: enhver form for kontrol, efterprøvning eller anden foranstaltning, som foretages af myndigheder, der er kompetente i forhold til anvendelsen af lovgivningen på punktafgiftsområdet i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af denne lovgivning
- 15) »CCN/CSI-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network (CCN) og Common System Interface (CSI), og som er udviklet af Unionen for at sikre alle transmissioner ad elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet
- 16) »punktafgifter«: de afgifter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF
- 17) »dokument for gensidig administrativ bistand«: et dokument, som er oprettet i edb-systemet, og som anvendes til udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8, 15 eller 16 og som opfølgning i henhold til artikel 8 eller 16
- 18) »backupdokument for gensidig administrativ bistand«: et papirdokument, der anvendes til udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8 eller 15, hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt
- 19) »samtidig kontrol«: koordinerede kontroller i forbindelse med lovgivningen på punktafgiftsområdet af en erhvervsdrivendes eller tilknyttede personers forhold, som organiseres af to eller flere deltagende medlemsstater med fælles eller supplerende interesser.

Artikel 3

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, i hvis navn denne forordning skal anvendes. Den underretter straks Kommissionen om udpegelsen og enhver ændring heraf.

2. Kommissionen stiller en fortegnelse over de kompetente myndigheder til rådighed og offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.

*Artikel 4***Centrale punktafgiftsforbindelseskontorer og forbindelseskontorer**

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat udpeger et centralt punktafgiftsforbindelseskantor, som har hovedansvaret for kontakten med andre medlemsstater i forbindelse med administrativt samarbejde i forhold til lovgivningen på punktafgiftsområdet. Den underretter Kommissionen og de andre medlemsstaters kompetente myndigheder herom.

For så vidt angår denne forordning kan det centrale punktafgiftsforbindelseskantor også udpeges som ansvarligt for kontakt med Kommissionen.

2. Den enkelte medlemsstats kompetente myndighed kan udpege forbindelseskontorer ud over det centrale punktafgiftsforbindelseskantor med kompetence tildelt i henhold til den nationale lovgivning eller politik på området til at udveksle oplysninger direkte i henhold til denne forordning.

Det centrale punktafgiftsforbindelseskantor sikrer, at listen over disse kontorer holdes ajour og er tilgængelig for de centrale punktafgiftsforbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater.

*Artikel 5***Kompetente embedsmænd**

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan på de betingelser, der er fastlagt af medlemsstaten, udpege kompetente embedsmænd, der kan udveksle oplysninger direkte i henhold til denne forordning.

Den kompetente myndighed kan begrænse omfanget af udpegningen.

Det centrale punktafgiftsforbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over de pågældende embedsmænd og for at gøre den tilgængelig for de andre berørte medlemsstaters centrale punktafgiftsforbindelseskontorer.

2. De embedsmænd, der udveksler oplysninger i medfør af artikel 12 og 13, anses for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de betingelser, som de kompetente myndigheder fastlægger.

*Artikel 6***Forpligtelser for det centrale punktafgiftsforbindelseskantor, forbindelseskontorerne og de kompetente embedsmænd**

1. Det centrale punktafgiftsforbindelseskantor har hovedansvaret for udveksling af oplysninger om punktafgiftspligtige varers bevægelser mellem medlemsstater, og det har især hovedansvaret for at sikre:

a) udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8

b) fremsendelse af meddelelser om administrative afgørelser og foranstaltninger, som medlemsstaterne anmoder om i henhold til artikel 14

c) obligatorisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 15

d) frivillig spontan udveksling af oplysninger i henhold til artikel 16

e) udarbejdelse af feedback om opfølgningshandling i henhold til artikel 8, stk. 5, og artikel 16, stk. 2

f) udveksling af oplysninger, der findes i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 19

g) udarbejdelse af statistiske oplysninger og andre oplysninger i henhold til artikel 34.

2. Når forbindelseskontorer eller kompetente embedsmænd sender eller modtager anmodninger om bistand eller svar på sådanne anmodninger, underretter de det centrale punktafgiftsforbindelseskantor i deres medlemsstat på de af denne medlemsstats fastlagte betingelser.

3. Når forbindelseskontorer eller kompetente embedsmænd modtager en anmodning om bistand, der kræver handling uden for deres territoriale eller operationelle område, sender de straks en sådan anmodning til det centrale punktafgiftsforbindelseskantor i medlemsstaten samt til den kompetente embedsmand i det ansvarlige forbindelseskantor og underretter den bistandssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioderne i artikel 11 dagen efter, at anmodningen om bistand er blevet videresendt til det centrale punktafgiftsforbindelseskantor og til den kompetente embedsmand i det ansvarlige forbindelseskantor, dog senest en uge efter modtagelse af anmodningen i første punktum.

*Artikel 7***Oplysninger eller dokumenter indhentet med tilladelse eller efter anmodning fra en retsinstant**

1. Meddelelse til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat af oplysninger eller dokumenter, der er indhentet af en kompetent myndighed med tilladelse eller efter anmodning fra en retsinstant, kræver forudgående tilladelse fra retsinstanten, hvis en sådan tilladelse er påkrævet i henhold til national lovgivning.

2. Hvis retsinstanten i tilfælde af en anmodning om oplysninger afviser at give en sådan tilladelse til den bistandssøgte myndighed, underretter sidstnævnte den bistandssøgende myndighed herom i overensstemmelse med artikel 25, stk. 5.

KAPITEL II

SAMARBEJDE EFTER ANMODNING

Artikel 8

Den bistandssøgte myndigheds generelle pligter

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de oplysninger, som er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, herunder alle oplysninger vedrørende en konkret sag eller konkrete sager, særlig i forbindelse med punktafgiftspligtige varers bevægelser i Unionen.

2. Med henblik på at meddele de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, sørger den bistandssøgte myndighed for, at der foretages de administrative undersøgelser, som er nødvendige for at indhente sådanne oplysninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis den bistandssøgte myndighed finder, at det ikke er nødvendigt at foretage en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

4. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

5. Den bistandssøgte myndighed kan anmode den bistandssøgende myndighed om at fremsende feedback om den opfølgningshandling, som den bistandssøgende medlemsstat foretager på baggrund af de udleverede oplysninger. Hvor en sådan anmodning fremsættes, skal den bistandssøgende myndighed inden for de gældende regler om tavshedspligt og databeskyttelse i sin medlemsstat hurtigst muligt fremsende sådan feedback, under forudsætning af at medlemsstaten derved ikke pålægges en uforholdsmæssigt stor byrde.

Artikel 9

Anmodningens og svarets form

1. Anmodninger om oplysninger og administrative undersøgelser i henhold til artikel 8 samt svar på sådanne anmodninger udveksles ved hjælp af et dokument for gensidig administrativ bistand, jf. dog stk. 4.

Hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt, anvendes et backupdokument for gensidig administrativ bistand i stedet for dokumentet for gensidig administrativ bistand.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge:

a) opbygningen og indholdet af dokumenterne for gensidig administrativ bistand

b) reglerne og procedurerne for udveksling af dokumenter for gensidig administrativ bistand

c) modellen, formen og indholdet af backupdokumentet for gensidig administrativ bistand

d) reglerne og procedurerne for anvendelse af backupdokumentet for gensidig administrativ bistand.

Kommissionen kan desuden vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger opbygningen og indholdet af den i artikel 8, stk. 5, omhandlede feedback.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

3. Hver medlemsstat afgør, i hvilke situationer edb-systemet kan betragtes som utilgængeligt.

4. Hvis anvendelsen af dokumentet for gensidig administrativ bistand er uhensigtsmæssig, kan udvekslingen af meddelelser dog undtagelsesvist foregå helt eller delvist på anden vis. I sådanne tilfælde ledsages meddelelsen af en forklaring på, hvorfor anvendelsen af dokumentet for gensidig administrativ bistand var uhensigtsmæssig.

Artikel 10

Videregivelse af dokumenter

1. Dokumenter, der videregives i henhold til artikel 8, vedlægges uanset indholdet det i artikel 9, stk. 1, omhandlede dokument for gensidig administrativ bistand.

I tilfælde af at dette er umuligt eller uhensigtsmæssigt, videregives dokumentet ad elektronisk vej eller på anden vis.

2. Den bistandssøgte myndighed er kun forpligtet til at videregive originale dokumenter, når disse er nødvendige for den bistandssøgende myndighed, og når videregivelsen ikke er i strid med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

Artikel 11

Tidsfrister

1. Den bistandssøgte myndighed videregiver hurtigst muligt og senest tre måneder efter anmodningens modtagelse de i artikel 8 omhandlede oplysninger.

Hvis den bistandssøgte myndighed allerede er i besiddelse af oplysningerne, er tidsfristen dog en måned.

2. I visse særlige tilfælde kan den bistandssøgte myndighed og den bistandssøgende myndighed aftale andre tidsfrister end de i stk. 1 omhandlede tidsfrister.

3. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den i stk. 1 omhandlede tidsfrist, underretter den inden en måned via et dokument for gensidig administrativ bistand den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at tidsfristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den forventer at kunne besvare anmodningen.

Artikel 12

Deltagelse af embedsmænd fra andre medlemsstater i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, være til stede i på lokaliteter tilhørende de administrative myndigheder i den bistandssøgte medlemsstat eller ethvert andet sted, hvor disse myndigheder udøver deres virksomhed, med henblik på at udveksle de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet.

Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få udleveret genparten af dokumentationen.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de administrative undersøgelser, som foretages på den bistandssøgte medlemsstats område, med henblik på at udveksle de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet.

Når en sådan aftale foreligger, kan embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få adgang til de samme lokaler og dokumenter som embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed ved sidstnævnte embedsmænds mellemkomst og udelukkende med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse. Embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed skal kun foretage undersøgelser eller rette forespørgsler efter aftale med og under tilsyn af en eller flere embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed. De kan ikke gøre brug af de kontrolbeføjelser, som er tillagt embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed.

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

Artikel 13

Samtidig kontrol

1. Med henblik på at udveksle de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, kan to eller flere medlemsstater på baggrund af en risikoanalyse aftale at foretage samtidig kontrol på hver deres område af situationen med hensyn til

punktafgifter for en eller flere erhvervsdrivende eller andre personer af fælles eller supplerende interesse, hver gang de vurderer, at en sådan kontrol vil være mere effektiv end kontrol udført udelukkende af en enkelt medlemsstat.

2. En samtidig kontrol indledes i overensstemmelse med stk. 1 ved, at en medlemsstats kompetente myndighed forelægger de andre berørte medlemsstaters kompetente myndigheder et forslag.

Forslaget skal:

- a) indeholde angivelse af den eller de sager, for hvilke der foreslås samtidig kontrol
- b) individuelt fastslå, hvilke personer der skal omfattes af en sådan kontrol
- c) begrunde nødvendigheden af en fælles kontrol
- d) præcisere den periode, inden for hvilken en sådan kontrol skal foretages.

3. Når de kompetente myndigheder modtager det i stk. 2 omhandlede forslag, bekræfter de deres afgørelse om at deltage i den samtidige kontrol eller meddeler deres begrundede afslag til den kompetente myndighed, der har fremsat forslaget, hurtigst muligt og senest en måned efter forslagets modtagelse.

4. Hver kompetent myndighed, der deltager i en samtidig kontrol, udpeger en repræsentant, som er ansvarlig for overvågning og koordinering af den samtidige kontrol.

5. Efter at have foretaget en samtidig kontrol underretter de kompetente myndigheder straks de centrale punktafgiftsforbindelseskontorer i de andre medlemsstater om de metoder og den praksis, der er opdaget under den samtidige kontrol, og som har været anvendt eller mistænkes for at have været anvendt til at omgå lovgivningen på punktafgiftsområdet, hvis sådanne oplysninger kan være af særlig interesse for andre medlemsstater.

Artikel 14

Anmodning om meddelelse af administrative afgørelser og foranstaltninger

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for tilsvarende meddelelser i myndighedens egen medlemsstat, modtageren alle administrative afgørelser og foranstaltninger fra de administrative myndigheder i den bistandssøgende medlemsstat vedrørende anvendelsen af lovgivningen på punktafgiftsområdet.

2. De i stk. 1 omhandlede anmodninger om meddelelse skal indeholde en angivelse af genstanden for den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles, samt navn, adresse og andre oplysninger, som måtte være relevante for at identificere modtageren.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter straks den bistandssøgende myndighed om, hvorledes den i stk. 1 omhandlede anmodning om meddelelse efterkommes, og om datoen for, hvornår afgørelsen eller foranstaltningen meddeles modtageren.

4. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke kan efterkomme den i stk. 1 omhandlede anmodning om meddelelse, underretter den skriftligt og senest en måned efter anmodningens modtagelse den bistandssøgende myndighed herom.

Den bistandssøgte myndighed kan ikke afslå at efterkomme en sådan anmodning med henvisning til indholdet af den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles.

5. Den bistandssøgende myndighed anmoder kun om meddelelse i henhold til denne artikel, når den ikke er i stand til at give meddelelse til modtageren i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af de pågældende instrumenter i den bistandssøgende medlemsstat, eller når en sådan meddelelse ville medføre uforholdsmæssigt store vanskeligheder.

6. Nærværende artikel finder ikke anvendelse på de dokumenter, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger⁽¹⁾.

KAPITEL III

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING

Artikel 15

Obligatorisk udveksling af oplysninger

1. Hver medlemsstats kompetente myndighed videregiver til alle andre berørte medlemsstats kompetente myndighed, uden forudgående anmodning og via regelmæssig eller hændelsespecifik automatisk udveksling, de oplysninger, som er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet i følgende tilfælde:

- a) hvis der er begået eller formodes at være begået en uregelmæssighed eller en overtrædelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet i en anden medlemsstat
- b) hvis en uregelmæssighed eller en overtrædelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, som er begået eller formodes at være begået på en medlemsstats område, kan få følger i en anden medlemsstat

- c) hvis der er alvorlig risiko for svig eller tab af punktafgifter i en anden medlemsstat
- d) hvis der er sket total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning
- e) hvis en ekstraordinær hændelse har fundet sted under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i Unionen, som ikke er fastsat i direktiv 2008/118/EF, og som kan have indvirkning på beregningen af en erhvervsdrivendes punktafgiftspligt.

2. En myndighed, der har videregivet oplysninger til en anden myndighed i henhold til stk. 1, kan anmode om, at denne anden myndighed fremsender feedback om den opfølgningshandling, som den foretager på baggrund af de udleverede oplysninger. Hvis en sådan anmodning afgives, skal den anden myndighed inden for de gældende regler om tavshedspligt og databeskyttelse i sin medlemsstat hurtigst muligt fremsende en sådan feedback, medmindre dette ville pålægge medlemsstaten en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.

3. Hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, vedrører en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i Unionen, videregives oplysningerne ved hjælp af et dokument for gensidig administrativ bistand, jf. dog stk. 4.

Hvis anvendelsen af dette dokument er uhensigtsmæssig, kan udvekslingen af oplysninger dog undtagelsesvist foregå helt eller delvist på anden vis. I sådanne tilfælde ledsages meddelelsen af en forklaring på, hvorfor anvendelsen af dokumentet for gensidig administrativ bistand var uhensigtsmæssig.

4. Hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt, anvendes backupdokumentet for gensidig administrativ bistand i stedet for det i stk. 3 omhandlede dokument.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge:

- a) de nøjagtige kategorier af oplysninger, der skal udveksles i henhold til stk. 1, som for fysiske personer skal indeholde oplysninger som f.eks. fornavn, efternavn, gadenavn, gade-nummer, postnummer, by, medlemsstat, skattnummer eller andet id-nummer, produktkode eller beskrivelse og andre tilgængelige relevante personoplysninger
- b) hyppigheden af regelmæssig udveksling og tidsfristerne for hændelsespecifik udveksling i henhold til stk. 1 for hver kategori af oplysninger
- c) opbygningen og indholdet af dokumenterne for gensidig administrativ bistand
- d) formen og indholdet af backupdokumentet for gensidig administrativ bistand

⁽¹⁾ EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

- e) reglerne og procedurerne for udveksling af de dokumenter, der er omfattet af litra c) og d).

Kommissionen kan desuden vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger, i hvilke situationer de kompetente myndigheder kan anse edb-systemet for at være utilgængeligt som omhandlet i stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 16

Frivillig udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan uden forudgående anmodning spontant udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, som de har kendskab til, og hvor udvekslingen ikke er omfattet af artikel 15.

Med henblik herpå kan de anvende edb-systemet, hvis dette er i stand til at behandle sådanne oplysninger.

2. En myndighed, der har videresendt oplysninger til en anden myndighed i henhold til stk. 1, kan anmode om, at denne anden myndighed fremsender feedback om den opfølgningshandling, som den foretager på baggrund af de udleverede oplysninger. Hvis en sådan anmodning afgives, skal den anden myndighed inden for de gældende regler om tavshedspligt og databeskyttelse i sin medlemsstat hurtigst muligt fremsende en sådan feedback, medmindre dette ville pålægge medlemsstaten en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge:

- a) opbygningen og indholdet af dokumenterne for gensidig administrativ bistand med henblik på at dække de i stk. 1 mest almindelige typer oplysninger
- b) reglerne og procedurerne for udveksling af dokumentet for gensidig administrativ bistand.

Kommissionen kan desuden vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger opbygningen og indholdet af den i stk. 2 omhandlede feedback.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 17

Medlemsstaternes forpligtelse til at lette udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger til at lette den i dette kapitel omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 18

Begrænsning af forpligtelser

Medlemsstaterne er hverken forpligtet til at pålægge personer nye forpligtelser med hensyn til indsamling af oplysninger eller til at bære nogen uforholdsmæssigt stor administrativ byrde med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel.

KAPITEL IV

LAGRING OG UDVEKSLING AF ELEKTRONISK INFORMATION OM ERHVERVSDRIVENDE

Artikel 19

Lagring og udveksling af informationer om godkendelser af erhvervsdrivende og afgiftsoplæg

1. Hver medlemsstat vedligeholder en elektronisk database, som indeholder følgende registre:

- a) et register over erhvervsdrivende, som tilhører en af følgende kategorier:
 - i) godkendte oplagshavere som defineret i artikel 4, nr. 1), i direktiv 2008/118/EF
 - ii) registrerede modtagere som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv 2008/118/EF
 - iii) registrerede afsendere som defineret i artikel 4, nr. 10), i direktiv 2008/118/EF

b) et register over lokaler, der er godkendt som afgiftsoplæg som defineret i artikel 4, nr. 11), i direktiv 2008/118/EF.

2. Registerne i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger:

- a) det unikke afgiftsnummer, som den kompetente myndighed har tildelt til en erhvervsdrivende eller til lokaler
- b) navn og adresse på den erhvervsdrivende eller lokalerne

- c) kategorien, som den punktafgiftspligtige vare tilhører (KAT), og/eller koden for den punktafgiftspligtige vare (EPC), som gælder for de varer, der er omfattet af godkendelsen omhandlet i bilag II, kodeliste 11, i Kommissionens forordning (EF) nr. 684/2009 af 24. juli 2009 om gennemførelse af Rådets direktiv 2008/118/EF for så vidt angår edb-procedurer for punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension ⁽¹⁾
- d) identifikationen af det centrale punktafgiftsforbindelseskontor eller det punktafgiftskontor, hvorfra der kan indhentes yderligere oplysninger
- e) datoen, med virkning fra hvilken godkendelsen er gyldig, ændret og eventuelt ophører med at være gyldig
- f) for godkendte oplagshavere det afgiftsoplag eller listen over de afgiftsoplag, som den pågældende oplagshavers godkendelse gælder for, og, hvis det er relevant i henhold til den nationale lovgivning, en tilkendegivelse af, at oplagshaveren har tilladelse til at udelade oplysningerne om modtageren på afsendelsestidspunktet, har tilladelse til at opsplitte en bevægelse i overensstemmelse med artikel 23 i direktiv 2008/118/EF eller har tilladelse til at flytte punktafgiftspligtige varer til et direkte leveringssted i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i dette direktiv
- g) for registrerede modtagere, hvis det er relevant i henhold til den nationale lovgivning, en tilkendegivelse af, at de har tilladelse til at flytte punktafgiftspligtige varer til et direkte leveringssted i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF
- h) for registrerede modtagere som omhandlet i artikel 19, stk. 3, i direktiv 2008/118/EF, med undtagelse af modtagere som omhandlet i litra i) i nærværende stykke, mængden af punktafgiftspligtige varer, som godkendelsen omfatter, identiteten af afsenderen i afgangsmedlemsstaten, og den periode, hvori godkendelsen er gyldig
- i) for registrerede modtagere som omhandlet i artikel 19, stk. 3, i direktiv 2008/118/EF, der har tilladelse til at modtage vin fra afsendere, som er omfattet af undtagelsen i artikel 40 i direktiv 2008/118/EF, indholdet af tilladelsen med hensyn til kvantiteten af punktafgiftspligtige varer og den tidsperiode, hvori tilladelsen er gyldig. En henvisning til undtagelsen i henhold til artikel 40 i direktiv 2008/118/EF skal fremgå af registret
- j) for afgiftsoplag den godkendte oplagshaver eller listen over godkendte oplagshavere, for hvilke det pågældende afgiftsoplag er godkendt til brug.

3. Det centrale punktafgiftsforbindelseskontor eller et forbindelseskontor i hver medlemsstat skal sikre, at oplysningerne i de nationale registre er fuldstændige, nøjagtige og ajourført.

4. Oplysningerne i de respektive nationale registre, som er omhandlet i stk. 2, vedrørende erhvervsdrivende, som flytter punktafgiftspligtige varer mellem medlemsstater under en afgiftssuspensionsordning, udveksles automatisk via et centralt register.

Kommissionen forvalter registret som en del af edb-systemet på en sådan måde, at det til enhver tid viser en ajourført oversigt over alle de nationale registerdata, som medlemsstaterne har indberettet.

De centrale punktafgiftsforbindelseskontorer eller forbindelseskontorer i medlemsstaterne fremsender rettidigt indholdet af de nationale registre samt ændringer hertil til Kommissionen.

Artikel 20

Adgang til og korrigerende af oplysninger

1. Kommissionen sikrer, at de personer, som deltager i bevægelser af punktafgiftspligtige varer mellem medlemsstater under en afgiftssuspensionsordning, kan indhente en elektronisk bekræftelse af gyldigheden af punktafgiftsnumre i det centrale register, som er omhandlet i artikel 19, stk. 4. Kommissionen fremsender enhver anmodning fra en erhvervsdrivende om korrigerende af disse oplysninger til det centrale punktafgiftsforbindelseskontor eller det forbindelseskontor, der har ansvar for godkendelsen af den pågældende erhvervsdrivende.

2. De centrale punktafgiftsforbindelseskontorer eller forbindelseskontorerne i medlemsstaterne har pligt til at give de erhvervsdrivende mulighed for adgang til information om de oplysninger, som indehaves om dem i henhold til artikel 19, stk. 2, samt mulighed for at få korrigeret unøjagtigheder deri.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan på betingelser fastsat af medlemsstaten tillade det centrale punktafgiftsforbindelseskontor eller det udpegede forbindelseskontor at meddele en bekræftelse af de oplysninger, som indehaves i henhold til artikel 19, stk. 2.

Artikel 21

Dataopbevaring

1. Hver medlemsstat opbevarer oplysningerne om bevægelser af punktafgiftspligtige varer i Unionen og optegnelserne i de nationale registre, som omhandlet i artikel 19, i mindst fem år fra udgangen af det kalenderår, hvori bevægelsen blev igangsatt, således at disse oplysninger kan anvendes til de procedurer, som foreskrives i denne forordning. Denne periode kan begrænses til tre år med hensyn til oplysninger indført i de nationale registre før den 1. juli 2012.

2. Oplysninger, som indsamles gennem edb-systemet, opbevares i dette system på en måde, der gør det muligt at udtrække og yderligere behandle disse oplysninger i systemet, når en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 8 skal behandles.

⁽¹⁾ EUT L 197 af 29.7.2009, s. 24.

*Artikel 22***Gennemførelse**

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med:

- a) nærmere tekniske detaljer vedrørende den automatiske opdatering af de i artikel 19, stk. 1, omhandlede databaser og det i artikel 19, stk. 4, omhandlede centrale register
- b) nærmere regler og procedurer for adgang til og korrigerende af oplysninger i henhold til artikel 20, stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

KAPITEL V

FÆLLES BETINGELSER FOR BISTAND*Artikel 23***Sprogordning**

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse, og bilag dertil kan fremsættes på ethvert sprog, som måtte være aftalt mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed. Anmodningerne skal kun ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, hvis den bistandssøgte myndighed giver en begrundelse for behovet for oversættelse.

*Artikel 24***Tjenestekvalitet**

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de dele af edb-systemet, som er nødvendige for udvekslingen af de oplysninger, som fremgår af denne forordning, er operationelle, korrekt vedligeholdte og udvikles yderligere.

2. Kommissionen og medlemsstaterne indgår en resultatkontrakt og aftaler en sikkerhedspolitik for edb-systemet. I resultatkontrakten defineres den tekniske kvalitet og mængden af tjenester, som Kommissionen og medlemsstaterne skal levere for at sikre, at alle dele af edb-systemet, den elektroniske kommunikation og fordelingen af ansvarsområder fungerer sikkert med henblik på yderligere udvikling af systemet.

*Artikel 25***Generelle begrænsninger i den bistandssøgte myndigheds forpligtelser**

1. Den bistandssøgte myndighed skal give den bistandssøgende myndighed de oplysninger, der er anmodet om i overensstemmelse med denne forordning på betingelse af at:

- a) den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået, og

- b) antallet og arten af den bistandssøgende myndigheds anmodninger om oplysninger inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed.

2. Denne forordning pålægger ikke den kompetente myndighed i en medlemsstat pligt til at foretage undersøgelser eller tilvejebringe oplysninger, hvis myndighederne i henhold til loven eller den administrative praksis i den pågældende medlemsstat ikke er bemyndiget til at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til medlemsstatens egne formål.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan afslå at stille oplysninger til rådighed, når den bistandssøgende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

4. Videregivelse af oplysninger kan afslås i de tilfælde, hvor det vil føre til afsløring af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en kommerciel proces, eller hvis offentliggørelsen ville stride mod almene interesser.

5. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes. De kompetente myndigheder informerer én gang årligt til statistiske formål Kommissionen om, hvilken kategori begrundelserne for afslag tilhører.

6. Stk. 2, 3 eller 4 kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandssøgt myndighed at afslå at levere oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.

*Artikel 26***Udgifter**

Medlemsstaterne afstår gensidigt fra alle krav om godtgørelsen af udgifter, der måtte påløbe i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, bortset fra udgifter til eksperthonorar.

*Artikel 27***Minimumsbeløb**

1. En anmodning om bistand kan begrænses til et minimumsbeløb baseret på den punktafgift, som potentielt skyldes.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som nærmere fastsætter tærskelværdien i stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 28

Tavshedspligt, databeskyttelse og anvendelse af oplysninger, som er meddelt i henhold til denne forordning

1. Oplysninger, som er meddelt eller indsamlet af medlemsstater i henhold til denne forordning, eller andre oplysninger, som en embedsmand eller en anden ansat eller en kontrahent har haft adgang til under udførelsen af sit hverv, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse, som gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, som modtager de pågældende oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger kan anvendes til følgende formål:

- a) fastsættelse af beregningsgrundlaget for punktafgifter
- b) opkrævning af eller administrativ kontrol med punktafgifter
- c) overvågning af bevægelser af punktafgiftspligtige varer
- d) risikoanalyse på området punktafgifter
- e) undersøgelser på området punktafgifter
- f) fastsættelse af andre skatter, afgifter og gebyrer, som er omfattet af artikel 2 i direktiv 2010/24/EU.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der fremsender oplysningerne, skal dog tillade, at de benyttes til andre formål i den bistandssøgende medlemsstat, hvis oplysningerne i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistandssøgte medlemsstat.

I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, jf. dog artikel 1, stk. 2, kan de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede oplysninger anvendes i forbindelse med juridiske eller administrative procedurer, som kan omfatte sanktioner, og som er indledt som følge af en overtrædelse af skattelovgivningen, dog uden at de regler, som sikrer sagsøgt og vidners rettigheder i sådanne procedurer, tilsidesættes.

3. Når den bistandssøgende myndighed finder, at de oplysninger, som den har modtaget fra den bistandssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne. Den underretter den bistandssøgte myndighed herom.

Den bistandssøgte myndighed kan gøre fremsendelse af oplysninger til en anden medlemsstat betinget af sit forudgående samtykke.

4. Enhver form for behandling af personoplysninger i medlemsstaterne i henhold til denne forordning er underlagt de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 95/46/EF.

Med henblik på korrekt anvendelse af denne forordning kan medlemsstaterne begrænse anvendelsesområdet for de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF, i det omfang det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i samme direktiv. Denne begrænsning skal stå i et rimeligt forhold til de pågældende interesser.

Artikel 29

Adgang til oplysninger med Kommissionens tilladelse

Personer, som er behørigt bemyndiget af Kommissionen, kan kun gives adgang til oplysningerne i artikel 28, stk. 4, hvis det er nødvendigt med henblik på driften, vedligeholdelsen og udviklingen af CCN/CSI-netværket og på at føre det centrale register.

Sådanne personer er omfattet af tavshedspligten. Oplysninger, der opnås adgang til, beskyttes som personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 30

Bevisværdi af de indhentede oplysninger

Rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter, der er videregivet fra en medlemsstats kompetente myndighed til en anden medlemsstats kompetente myndighed i overensstemmelse med denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den anden medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i denne anden medlemsstat.

Artikel 31

Pligt til at samarbejde

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:

- a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 3-5 omhandlede myndigheder
- b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på koordinationen i litra a) i nærværende stykke
- c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.

2. Kommissionen meddeler straks den kompetente myndighed i hver medlemsstat alle modtagne oplysninger, der er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet, og som den kan videregive.

Artikel 32

Forbindelser med tredjelande

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, kan denne myndighed videresende disse til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og især til de kompetente myndigheder, der anmoder herom, i det omfang det er tilladt i henhold til bistandsordninger med det pågældende tredjeland. Sådanne oplysninger kan også videresendes til Kommissionen, hvis det er i Unionens interesse i henhold til denne forordning.

2. Hvor det pågældende tredjeland juridisk har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismaterialer for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med lovgivningen på punktafgiftsområdet, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives af en medlemsstats kompetente myndighed til det pågældende tredjeland i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning om videregivelse af personoplysninger til tredjelande med det formål at sikre den korrekte anvendelse af punktafgifter eller lignende skatter, afgifter og gebyrer i det pågældende tredjeland med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale lovgivning.

Artikel 33

Bistand til de erhvervsdrivende

1. Myndighederne i den medlemsstat, hvori en afsender af punktafgiftspligtige varer er hjemmehørende, kan yde bistand til denne afsender, hvis denne ikke har modtaget den modtagelsesrapport, som er omhandlet i artikel 24, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF, den udførselsrapport, som er omhandlet i artikel 25, stk. 3, i førnævnte direktiv, eller i de situationer, som er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i samme direktiv, en kopi af det ledsagedokument, som er omhandlet i direktivets artikel 34.

Denne bistand berører ikke de skattemæssige forpligtelser, som påhviler den bistandsmodtagende afsender.

2. Hvis en medlemsstat yder bistand i henhold til stk. 1 i nærværende artikel og finder det nødvendigt at indhente oplysninger fra en anden medlemsstat, skal den anmode om disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 8. Den anden medlemsstat kan afvise at indhente de pågældende oplysninger, hvis afsenderen ikke har udtømt alle de muligheder, som denne har for at indhente bevis for, at bevægelsen af punktafgiftspligtige varer mellem medlemsstater er afsluttet.

KAPITEL VI

VURDERING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Vurdering af ordninger, indsamling af operationelle statistikker og rapportering

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer gennemførelsen af denne forordning. I den forbindelse opsummerer Kommissionen regelmæssigt medlemsstaternes erfaringer med det formål at forbedre driften af det ved forordningen fastlagte system.

2. Medlemsstaterne fremsender følgende til Kommissionen:

a) alle tilgængelige oplysninger om deres erfaring med anvendelsen af denne forordning, herunder statistiske oplysninger, som er nødvendige for at foretage en vurdering af forordningen

b) alle tilgængelige oplysninger om aktuelle eller mistænkte metoder eller former for praksis, som anvendes til at omgå lovgivningen på punktafgiftsområdet, hvis disse metoder eller former for praksis afslører mangler eller huller i de i forordningen definerede procedurer.

Med henblik på at vurdere, hvor effektivt det administrative samarbejdssystem er til at håndhæve lovgivningen på punktafgiftsområdet og til at bekæmpe unddragelse og svig i forbindelse med punktafgifter, kan medlemsstaterne fremsende enhver anden tilgængelig oplysning til Kommissionen ud over de i første afsnit nævnte oplysninger.

Kommissionen fremsender oplysningerne fra medlemsstaterne til de andre berørte medlemsstater.

Forpligtelsen til at fremsende oplysninger og statistiske data må ikke medføre en ubegrundet forøgelse af den administrative byrde.

3. Kommissionen kan med forbehold af artikel 28 udtrække oplysninger direkte fra meddelelser, som genereres af edb-systemet, til diagnostiske og statistiske formål.

4. Oplysninger, som medlemsstaterne fremsender eller som Kommissionen udtrækker i henhold til stk. 1-3, må ikke indeholde individuelle eller personlige data.

5. Med det formål at gennemføre denne artikel vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at fastslå, hvilke statistiske oplysninger medlemsstaterne skal fremsende, hvilke oplysninger Kommissionen skal udtrække, og hvilke statistiske rapporter der skal udarbejdes af henholdsvis Kommissionen og medlemsstaterne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

Artikel 35

Punktafgiftsudvalget

1. Kommissionen bistås af det punktafgiftsudvalg, der er nedsat ved artikel 43, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 36

Ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004

Forordning (EF) nr. 2073/2004 ophæves hermed.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen som anført i bilaget til denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. maj 2012.

Artikel 37

Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

Hvert femte år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, der navnlig er baseret på de oplysninger, som medlemsstaterne har indberettet.

Artikel 38

Bilaterale ordninger

Når de kompetente myndigheder træffer aftaler om bilaterale spørgsmål, som er omfattet af denne forordning, bortset fra afgørelser i individuelle tilfælde, underretter de straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

Artikel 39

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2012.

På Rådets vegne

M. VESTAGER

Formand

BILAG

Sammenligning af forordning (EF) nr. 2073/2004 med forordning (EU) nr. 389/2012

Artikelnummer i forordning (EF) nr. 2073/2004	Artikelnummer i forordning (EU) nr. 389/2012	Artikelnummer i forordning (EF) nr. 2073/2004	Artikelnummer i forordning (EU) nr. 389/2012
1	1	20	17
2	2	21	18
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	—
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15, 16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25, 27, 28
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		